

Sygn. akt I CSK 174/09

POSTANOWIENIE

Dnia 13 sierpnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Tadeusz Wiśniewski

w sprawie z powództwa Miasta W.

przeciwko Z. N.

o nakazanie i zasądzenie,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 13 sierpnia 2009 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [..]

z dnia 16 października 2008 r.,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania; zasądza od pozwanego Z. N. na rzecz strony powodowej Miasta W. kwotę 3.600 (trzy tysiące sześćset) zł z tytułu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub

wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagań przewidzianych w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty tylko przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które będą mogły stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

W niniejszej sprawie nie zachodzą przedstawione przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania. W szczególności nie występuje wskazane przez skarżącego istotne zagadnienie prawne odnoszące się do konieczności wyjaśnienia norm kolizyjnych dotyczących gwarancji i rękojmi. Zostało one sformułowane w sposób niejednoznaczny oraz jest pozbawione waloru ogólności i powszechności.

Z treści skargi kasacyjnej wynika ponadto, że skarżący formułując to pytanie, zmierza w istocie do podważenia ustaleń faktycznych dokonanych przez sądy *meriti* (przez powołanie jako podstawy kasacyjnej naruszenia art. 233 k.p.c.), nie dostrzegając przy tym, że Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia (art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Z tych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania (art. 398⁹ § 1 *a contrario* k.p.c.).

O kosztach postępowania kasacyjnego Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 98 § 1 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

db

/tp/